

U c h w a ł a n r 23 / 2022
Rady Bankowego Funduszu Gwarancyjnego
z dnia 4 maja 2022 r.
w sprawie przyjęcia zasad określania docelowego poziomu środków
systemu gwarantowania depozytów w bankach

Na podstawie art. 8 ust. 1a ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2022 poz. 793 i 872), uchwała się, co następuje:

§ 1.

Rada Bankowego Funduszu Gwarancyjnego przyjmuje „Zasady określania docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach”, w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 7 maja 2022 r.

Rada

Bankowego Funduszu Gwarancyjnego

/-/

ZASADY OKREŚLANIA DOCELOWEGO POZIOMU ŚRODKÓW SYSTEMU GWARANTOWANIA DEPOZYTÓW W BANKACH

§ 1.

Użyte w Zasadach określania docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach, zwanych dalej „Zasadami”, określenia oznaczają:

- 1) BION – proces badania i oceny nadzorczej dokonywany przez Komisję Nadzoru Finansowego;
- 2) docelowy poziom – wysokość docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach, o którym mowa w art. 287 ust. 2 ustawy, określana zgodnie z niniejszymi Zasadami;
- 3) Fundusz – Bankowy Fundusz Gwarancyjny;
- 4) jednostka zarządzająca systemem ochrony – jednostkę zarządzającą systemem ochrony, o której mowa w art. 130e ust. 1 ustawy – Prawo bankowe;
- 5) jednostka zarządzająca systemem ochrony instytucjonalnej - jednostkę zarządzającą systemem ochrony instytucjonalnej, o której mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2022 r. poz. 456 i 872);
- 6) preferowana strategia przymusowej restrukturyzacji – preferowaną strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o której mowa w art. 2 pkt 3 rozporządzenia nr 2016/1075;
- 7) rozporządzenie nr 2016/1075 – rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1075 z dnia 23 marca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających treść planów naprawy, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, minimalne kryteria, które właściwy organ ma poddać ocenie w odniesieniu do planów naprawy i grupowych planów naprawy, warunki udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy, wymagania wobec niezależnych rzeczoznawców, umowne uznanie uprawnień do umorzenia i konwersji, procedury i treść wymogów dotyczących powiadomienia i obwieszczenia o zawieszeniu oraz sposób funkcjonowania kolegów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz. Urz. UE L 184 z 08.07.2016, str. 1, z późn. zm.);
- 8) rozporządzenie nr 575/2013 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.);
- 9) system ochrony – system ochrony, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 9a ustawy – Prawo bankowe;

- 10) system ochrony instytucjonalnej – instytucjonalny system ochrony, o którym mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013;
- 11) środki gwarantowane – środki deponenta objęte ochroną gwarancyjną do wysokości, o której mowa w art. 24 ust. 1 ustawy;
- 12) ustawa – ustawę z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2022 poz. 793 i 872);
- 13) ustawa o bankach spółdzielczych - ustawę z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2022 r. poz. 456 i 872);
- 14) ustawa - Prawo bankowe – ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 2439, z późn. zm.).

§ 2.

Docelowy poziom, wyrażony jako procent kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, jest określany jako mniejsza z dwóch wartości:

- 2,6% albo
- sumy 1,6%, przejściowego bufora, o którym mowa w § 3, i dodatkowego bufora na pokrycie ryzyka wypłat środków gwarantowanych, o którym mowa w § 4,

zgodnie z poniższym wzorem:

$$P_{docelowy} = \min(2,6\%; 1,6\% + B_{przejściowy} + B_{dodatkowy}), \quad \text{gdzie:}$$

$P_{docelowy}$ – docelowy poziom,

2,6% – najwyższy docelowy poziom, dopuszczalny zgodnie z art. 287 ust. 2 ustawy,

1,6% – najniższy docelowy poziom, dopuszczalny zgodnie z art. 287 ust. 2 ustawy,

$B_{przejściowy}$ – przejściowy bufor,

$B_{dodatkowy}$ – dodatkowy bufor na pokrycie ryzyka wypłat środków gwarantowanych.

§ 3.

1. Przejściowy bufor na pokrycie ryzyka wypłat środków gwarantowanych jest określany w wysokości zapewniającej zabezpieczenie potencjalnych wypłat środków gwarantowanych zgromadzonych w bankach oraz w oddziałach banków zagranicznych, wynikającego z ryzyka związanego z sytuacją gospodarczo-polityczną.
2. Przejściowy bufor nie przekracza 0,1%.

§ 4.

1. Dodatkowy bufor na pokrycie ryzyka wypłat środków gwarantowanych jest określany w wysokości zapewniającej wypłatę środków gwarantowanych zgromadzonych w bankach o zidentyfikowanym ryzyku, dla których preferowana strategia przymusowej restrukturyzacji nie zakłada przeprowadzenia likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego.
2. Przez „banki o zidentyfikowanym ryzyku” rozumie się banki, o których mowa w § 5, które uzyskały negatywną ocenę końcową zgodnie z § 7.
3. Dodatkowy bufor na pokrycie ryzyka wypłat środków gwarantowanych jest określany jako relacja sumy środków gwarantowanych zgromadzonych w bankach o zidentyfikowanym ryzyku do sumy środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów według najbardziej aktualnych danych, dostępnych na dzień dokonywania analizy, pomniejszona o sumę 1,6% i wysokość przejściowego bufora, zgodnie z poniższym wzorem:

$$B_{\text{dodatkowy}} = \max\left(0; \frac{\acute{S}G_b}{\acute{S}G} - (1,6\% + B_{\text{przejściowy}})\right), \text{ gdzie:}$$

$B_{\text{dodatkowy}}$ – dodatkowy bufor na pokrycie ryzyka wypłat środków gwarantowanych,
 $\acute{S}G_b$ – suma środków gwarantowanych w bankach o zidentyfikowanym ryzyku,
 $\acute{S}G$ – suma środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów,
1,6% – najniższy docelowy poziom, dopuszczalny zgodnie z art. 287 ust. 2 ustawy,
 $B_{\text{przejściowy}}$ – przejściowy bufor.

§ 5.

W celu określenia wysokości dodatkowego bufora na pokrycie ryzyka wypłat środków gwarantowanych, Rada Funduszu dokonuje oceny banków, dla których preferowana strategia przymusowej restrukturyzacji nie zakłada przeprowadzenia likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego i na dzień dokonywania analizy były one objęte co najmniej jednym z następujących działań naprawczych:

- a) programem postępowania naprawczego, o którym mowa w art. 381 ust. 4 ustawy;
- b) wdrożyły plan naprawy, o którym mowa w art. 141m ustawy – Prawo bankowe;
- c) wdrożyły wewnętrzny plan naprawy, określony w umowie systemu ochrony instytucjonalnej, o której mowa w art. 22b ust. 3 ustawy o bankach spółdzielczych;
- d) nadzorem kuratora, o którym mowa w art. 144 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe.

§ 6.

Określając wysokość dodatkowego bufora, Rada Funduszu ocenia wysokość środków zgromadzonych przez systemy ochrony instytucjonalnej i systemy ochrony również poprzez weryfikację wielkości udziału środków gwarantowanych zgromadzonych w bankach uczestniczących w systemach ochrony instytucjonalnej oraz systemach ochrony w sumie środków gwarantowanych zgromadzonych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów i w przypadku gdy:

- a) udział ten wynosi co najmniej 80% - stosuje zasady określone w § 7,
- b) udział ten jest mniejszy niż 80% - zasady określone w § 7 nie mają zastosowania, a Rada Funduszu określa bufor dodatkowy na poziomie nie wyższym niż 0,9%.

§ 7.

1. Dokonując oceny sytuacji ekonomiczno-finansowej sektora bankowego poprzez ocenę banków, o których mowa w § 5, Rada Funduszu uwzględnia ocenę:
 - a) miar nadzorczych, o których mowa w ust. 2;
 - b) okoliczności utrudniających lub uniemożliwiających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji banku;
 - c) możliwości udzielenia pomocy lub wsparcia przez system ochrony instytucjonalnej albo możliwości udzielenia pomocy lub wsparcia przez system ochrony i stanowiska jednostki zarządzającej systemem ochrony w tym zakresie.
2. Bank otrzymuje ocenę negatywną za obszar miar nadzorczych w przypadku spełnienia na dzień dokonywania analizy co najmniej jednej z następujących przesłanek:
 - a) ocena końcowa BION na poziomie F albo 4.0;
 - b) łączny współczynnik kapitałowy, o którym mowa w art. 92 ust. 2 lit c rozporządzenia nr 575/2013, jest na poziomie niższym niż 8%;
 - c) współczynnik kapitału Tier I, o którym mowa w art. 92 ust. 2 lit b rozporządzenia nr 575/2013, jest na poziomie niższym niż 6%.

Jeśli nie jest spełniona żadna z powyższych przesłanek bank otrzymuje ocenę pozytywną i nie mają wobec niego zastosowania ust. 3-5.

3. W przypadku identyfikacji okoliczności utrudniających lub uniemożliwiających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji banku, obowiązująca pozostaje ocena negatywna uzyskana za obszar miar nadzorczych.

Brak identyfikacji okoliczności utrudniających lub uniemożliwiających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji powoduje przypisanie bankowi pozytywnej oceny końcowej,

pomimo uzyskania oceny negatywnej za obszar miar nadzorczych. W takim przypadku nie mają zastosowania ust. 4-5.

4. W przypadku banku uczestniczącego w systemie ochrony instytucjonalnej, spełnienie jednej z następujących przesłanek:
 - a) możliwości udzielenia przez system ochrony instytucjonalnej pomocy, o której mowa w art. 22a ust. 1 ustawy o bankach spółdzielczych, w wysokości 10,5% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko banku, o której mowa w art. 92 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, przy uwzględnieniu połowy zasobów funduszu pomocowego, o którym mowa w art. 22g ustawy o bankach spółdzielczych, dostępnych do wykorzystania przez system ochrony instytucjonalnej według najbardziej aktualnych danych, dostępnych na dzień dokonywania analizy, oraz braku odmowy udzielenia takiej pomocy przez jednostkę zarządzającą systemem ochrony instytucjonalnej,
 - b) możliwości udzielenia przez system ochrony instytucjonalnej wsparcia, o którym mowa w art. 22a ust. 1a ustawy o bankach spółdzielczych,

powoduje przypisanie bankowi pozytywnej oceny końcowej.

Jeśli nie jest spełniona żadna z powyższych przesłanek, jako ocena końcowa, przypisana zostaje ocena negatywna uzyskana za obszar miar nadzorczych.

5. W przypadku banku w formie spółki akcyjnej, stanowisko jednostki zarządzającej systemem ochrony co do możliwości udzielenia:
 - a) pomocy finansowej zgodnie z art. 130b ust. 1 ustawy - Prawo bankowe albo
 - b) wsparcia zgodnie z art. 130b ust. 2 ustawy - Prawo bankoweoraz zapewnienie środków na funduszu pomocowym umożliwiających sfinansowanie powyższych działań, powoduje przypisanie bankowi pozytywnej oceny końcowej. W przeciwnym wypadku jako ocena końcowa przypisana zostaje ocena negatywna uzyskana za obszar miar nadzorczych.

§ 8.

Rada Funduszu dokonuje corocznej weryfikacji wysokości docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach, o którym mowa w art. 287 ust. 2 ustawy.